

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 24CoP/30/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521200574  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2521200574.2

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: W. K., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov - matky: Ing. E. Z., nar. XX.XX.XXXX, N., C. XXXX/XX, a otca: Mgr. W. K., nar. XX.XX.XXXX, N., I. XXXX/X, o návrhu navrhovateľov: 1/ JUDr. K. K., nar. XX.XX.XXXX, D., J. XG, a 2/ Mgr. O. K., nar. XX.XX.XXXX, D., J. XG, zastúpení advokátkou: JUDr. Zuzana Kresák Kamenská, PhD., Bratislava, Mostová 2, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľov a otca proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/37/2021-107 zo dňa 19.4.2021, takto

### rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 2, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, § 25 ods. 5 Zákona o rodine.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že „nariadenie neodkladného opatrenia, na základe ktorého by bol upravený styk navrhovateľov 1/ a 2/ ako blízkych osôb s mal. W., nie je za daných okolností dôvodné, keďže súd nemal za osvedčené také skutočnosti, ktoré by osvedčovali naliehavosť a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Procesnou podstatou inštitútu neodkladného opatrenia je riešiť také situácie, ktoré neznesú odklad, pretože je osvedčená nutnosť bezodkladnej úpravy pomerov osôb zúčastnených na konaní, pričom ak by k bezodkladnej úprave pomerov nedošlo, mohlo by dôjsť k nezvratiteľnému následku alebo stavu, ktorý by bol zvrátiteľný len s neprímeraným úsilím a nákladmi, resp. len s veľkými ťažkosťami. V danom prípade nutnosť, akú má na mysli vyššie citované zákonné ustanovenie, nebola osvedčená z nasledovných dôvodov.

Navrhovatelia 1/ a 2/, ktorí sú vo vzťahu k mal. W. blízkymi osobami ako starí rodičia zo strany otca, môžu mať právny nárok na styk s maloletým, avšak po splnení zákonom predpísaných podmienok, teda nie automaticky a bezvýhradne. Ako vyplýva zo znenia vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 25 ods. 5 Zákona o rodine, súd môže upraviť styk blízkej osoby, teda aj starého rodiča s maloletým dieťaťom, avšak takúto úpravu nemožno považovať ako už bolo uvedené za automatickú, podmienenú iba preukázaním príbuzenského pomeru a v predmetnej veci aj skutočnosťou, že navrhovatelia 1/ a 2/ boli v takmer dennom kontakte s maloletým, prakticky od jeho narodenia, až do 05.10.2020, kedy naposledy ráno odprevadili maloletého do materskej školy, pričom majú vytvorený blízky citový vzťah. Pri rozhodovaní o tom, či a za akých podmienok možno uložiť rodičom povinnosť strpieť, aby sa

ich dieťa stýkalo s inou osobou, ktorá momentálne nežije s nimi v spoločnej domácnosti, ktorej dieťa nie je zverené do výchovy, treba vychádzať aj z toho, že tu ide sčasti o obmedzenie rodičovských práv a povinností rodičov. Právna úprava styku maloletého dieťaťa s blízkymi osobami pritom plne rešpektuje ako prvoradé hľadisko záujem detí, akceptuje, že dieťa môže mať s blízkymi osobami silné citové väzby. Súd však zároveň musí vziať do úvahy aj to, že podľa § 30 ods. 1 Zákona o rodine majú rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa rodičia, ktorí majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným presvedčením. Ďalším kritériom je, že tento styk vyžadujú pomery v rodine, pričom je potrebné zohľadňovať individuálne okolnosti konkrétnej rodiny. Súd je oprávnený o otázke stretávania sa dieťaťa s blízkymi osobami rozhodovať len vtedy, ak nie je možné upraviť túto problematiku dohodou s rodičmi. Čas, ktorý súd vymedzí blízkym osobám na stretávanie sa s dieťaťom, nemá zasahovať výlučne do času stráveného s rodičmi. Svojím rozhodnutím by mal súd rovnako odčleniť z času starostlivosti rodiča tak, aby pre rodiča nepredstavovalo stretávanie dieťaťa s blízkymi osobami obmedzenie jeho práv (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, č.k. 11CoP/72/2020-154 z 02.02.2021). Ustáliť, či sú v danom prípade splnené uvedené zákonné podmienky, najmä, či je úprava styku navrhovateľov 1/ a 2/ v záujme mal. dieťaťa, s čím súvisí zodpovedanie najmä otázky, či je pre mal. W. stretávanie sa s navrhovateľmi 1/ a 2/ prínosom vzhľadom na aktuálnu situáciu, je však možné len na základe dokazovania, ktoré sa vykonáva v konaní vo veci samej a nielen na základe jednostranných tvrdení navrhovateľov 1/ a 2/, ktorých objektivitu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu pripojenými listinami neosvedčili, čo bráni prijatiu záveru súdu, že záujem mal. W. na úprave styku s navrhovateľmi 1/ a 2/ ako blízkymi osobami si vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov nariadením neodkladného opatrenia, ktorým súd aj bez vykonania potrebného dokazovania za účelom zistenia skutočného stavu veci upravi styk maloletého s navrhovateľmi 1/ a 2/.

Zároveň súd poukazuje, že „z Dohovoru o právach dieťaťa nepochybne vyplýva právo maloletého dieťaťa poznať svoju širšiu rodinu, čo je aj prirodzené, avšak táto rodina musí aj skutočne byť funkčná bez vzájomných rozporov tak, aby toto prostredie pre dieťa bolo prínosom. Nefunkčná širšia rodina, rozpory, nemôžu byť na prospech maloletých detí. II

V zmysle čl. 5 a 8 Dohovoru o právach dieťaťa má dieťa právo nielen na zachovanie pozitívnych vzťahov so svojimi rodičmi, ale v rámci rodinných a citových väzieb i s ostatnými členmi rodiny. To znamená, že zákon preferuje pozitívne vzťahy, nie negatívne vzťahy vo vnútri rodiny, ktoré nemôžu byť v záujme maloletého dieťaťa a nerozvíjali by pozitívne citové väzby v rámci širšej rodiny“ (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 15CoP/36/2019 z 27.11.2019). S poukazom na uvedené, ako aj na vyššie citované uznesenie Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 9P/151/2020-82 z 30.11.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č.k. 11CoP/72/2020-154 z 02.02.2021, dospel súd k záveru, že aj napriek stanovisku kolízneho opatrovníka nateraz nie je v záujme maloletého upraviť styk navrhovateľov 1/ a 2/ s maloletým, nakoľko pokiaľ nefunguje vzťah rodič - starý rodič, čo deklarujú v predmetnom návrhu samotní navrhovatelia 1/ a 2/, nemôže to byť v záujme maloletého dieťaťa, nakoľko nie je v jeho najlepšom záujme, aby vyrastalo v konfliktnej rodine a v napätých situáciách.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, keďže súd nemal za osvedčené skutočnosti odôvodňujúce nutnosť bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov ako základnej podmienky pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia, návrh navrhovateľov na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami zamietol“.

4. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie navrhovatelia - starí rodičia maloletého. Napadli rozhodnutie v celom rozsahu v zmysle § 62 Civilného mimosporového poriadku a § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) Civilného sporového poriadku. Uviedli, že stratili jedinú nádej ako by sa mohli konečne s maloletým stretnúť, pretože ho nevideli od októbra 2020 vyše šesť mesiacov. Poukázali na to, že Krajský súd v Trnave vo veci 11CoP 72/2020 z 02.02.2021 uvádza, že matka zaslala k odvolaniu tri dodatky, pričom tieto dodatky neboli otcovi doručené v priebehu odvolacieho konania a preto mu bola znemožnená realizácia jeho procesných oprávnení. Starí rodičia sú presvedčení, že napadnuté uznesenie je nezákonným rozhodnutím, bolo porušené právo ich syna na spravodlivý proces. Napadnuté uznesenie tiež nie je dostatočne odôvodnené, pretože súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými podstatnými argumentmi starých rodičov uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nezisťoval v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany aké sú pomery a okolnosti na strane starých rodičov. V napadnutom uznesení v bode 20. súd uvádza, že nefunguje vzťah rodič - starý rodič, čo deklarovali v predmetnom návrhu samotní navrhovatelia, uvedené pokladajú za zmatečné, pretože nie je im zrejmé akú nefunkčnosť vzťahu má súd na mysli rodič - starý rodič, so synom si absolútne rozumejú. Ak by mal súd však na mysli vzťah starých rodičov a matky, táto argumentácia nie je relevantná, ak by tento vzťah bol funkčný, matka by nebránila starým rodičom sa s maloletým stretávať.

Namietajú tiež, že súd prvej inštancie sa len povrchne venoval záujmom maloletého, absolútne sa nevenoval prostrediu, v ktorom by sa realizoval styk so starými rodičmi. Súd prvej inštancie nezisťoval v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany aké sú pomery a okolnosti na strane starých rodičov a tento orgán nebol ani šetriť pomery v domácnosti starých rodičov ani s nimi nevykonal pohovor. Starí rodičia považujú uznesenie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné, zmätočné, neodôvodnené a nerešpektujúce záujem maloletého. V tejto súvislosti poukázali na § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku a judikatúru Ústavného súdu SR a to v rozhodnutiach IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04 a II. ÚS 866/2014. Nemožno súhlasiť ani s argumentáciou súdu v bode 19. že zodpovedanie najmä otázky, či je pre maloletého stretávanie s navrhovateľmi prínosom vzhľadom na aktuálnu situáciu, je možno len na základe dokazovania. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu spis. zn. 6MCdo 5/2012 platí, že pojem osvedčovanie nie je možné považovať za dokazovanie. Poukazujú v tejto súvislosti na právny názor v uznesení Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co 49/2018 zo dňa 22.03.2018 ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 1Obdo 6/2010. Dôvodili, že dieťa má právo nielen na zachovanie vzťahov so svojimi rodičmi, ale aj právo na zachovanie svojej totožnosti a rodinných zväzkov. Dohovor o právach dieťaťa uznáva aj zodpovednosť členov širšej rodiny. Právna úprava styku akceptuje, že dieťa môže mať ku svojim starým rodičom alebo k iným príbuzným silné citové väzby, keď tieto osoby mohli pomáhať pri jeho výchove už od malička a dieťa je na nich citovo naviazané a prerušenie stykov s nimi by mohlo narušiť stabilitu výchovného prostredia. Matkine kroky smerujú k vymazaniu starých rodičov a otca zo života maloletého. Prerušenie väzieb s rodinou nie je v záujme maloletého, ktorý bol a je ochudobnený o lásku, ktorú mu môžu práve dať starí rodičia. Stretávaním so starými rodičmi bude môcť maloletý rozvíjať citové puto, ktoré sa za súčasných okolností nemôže rozvíjať, pretože v tom bráni matka. Starí rodičia dávajú do pozornosti súdu, že prejavovali záujem o vnuka od jeho narodenia, podieľali sa na zabezpečení jeho starostlivosti, boli s ním v každodennom styku. Poukázali na relevantnú právnu úpravu týkajúcu sa predmetu tohto konania. Na základe toho je odôvodnená potreba zastabilizovať pomery maloletého tým, že sa neodkladne upraví styk starých rodičov s maloletým. Navrhujú preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie v zmysle návrhu, alebo zruší uznesenie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie rozhodnutie.

5. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie aj otec maloletého. Uviedol, že odvolanie podáva v prospech starých rodičov ako aj vo svoj prospech, pretože aj v tomto konaní môže súd rozhodnúť o zmene práva stretávať sa s maloletým a môže revidovať rozhodnutie pod č.k. 11CoP 72/2020-154 zo dňa 02.02.2021. Toto rozhodnutie je neudržateľné, pretože nebola dodržaná kontradiktórnosť konania a proti nemu podá dovolanie. Poukázal na to, že pomery otca sú zastabilizované, vedie usporiadaný život, venuje sa svojej rodine, ktorá sa čoskoro rozrastie o ďalšieho člena, pretože s družkou JUDr. I. D. čakajú dieťa. Otcovi ide len o to, aby sa mohol štandardne stretávať s maloletým. Taktiež je veľké klamstvo, že maloletý začal mávať tiky na tvári v júni 2020 kedy sa k otcovi nasťahovala priateľka, pretože maloletý mal tiky už v roku 2019 čo preukáže súdu. Doloží aj výpoveď Ing. K. S. ohľadom ich spolužitia a o tom, že je starostlivý otec. Podľa názoru otca maloletý sa u otca tešil o čom doloží videá, fotografie z posledného obdobia. Matka klamala ohľadom incidentu dňa 03.12.2020. Disponuje nahrávkami, ktoré doloží. Matka takisto poskytla verziu o stretnutí v N. dňa 04.12.2020, video z tohto stretnutia preukáže. Poukázal na priebeh stretnutia z 13.03.2021 ako aj na udalosti dňa 19.04.2021. Uviedol, že matka pripustila rôzne materiálne výhody od starých rodičov, vymenila za výhody, ktoré berie od rodiny D.. Poukazuje aj na incident zo dňa 25.12.2020, doloží o tom kompletný videozáznam. Matka zavádza aj pokiaľ ide o udalosti zo dňa 05.12.2020. Ak matka poukazuje na agresivitu otca, že sa nedokáže ovládať, doloží uznesenie policajného zboru. Znalecké posudky na matku doloží tiež. Matka prezentuje domnienky o tom, že maloletý mal byť svedkom nejakých incidentov medzi otcom a priateľkou I., otec udáva, že majú spolu harmonický vzťah. Doloží o tom fotky a videá. Podľa názoru otca maloletý je zmanipulovaný matkou, má z nej strach, je nežiaduce, aby sa styk realizoval za prítomnosti matky, je tam zbytočná a jej prítomnosť je kontraproduktívna. Ďalej matka poukázala na návštevy otca, návštevy starých rodičov dňa 15.01., 16.01. a 17.01.2021 o tom doloží videozáznam. Matka začala riešiť tiky maloletého až v októbri 2020, to je zámienka, aby maloletého nemusela dávať otcovi. Otec sa vyjadril k návšteve pred bydliskom matky dňa 25.01.2021. Doloží o tom dôkazy. Navrhuje, aby súd zmenil rozhodnutie, nariadil neodkladné opatrenie, určí podľa vlastnej úvahy vhodný čas kedy sa bude otec s maloletým môcť stretávať bez prítomnosti matky a žiada krajský súd, aby zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu tým spôsobom že nariadi neodkladné opatrenie a určí podľa vlastnej úvahy vhodný čas, kedy budú starí rodičia oprávnení stykať sa s maloletým bez prítomnosti matky.

6. K odvolaniu otca sa vyjadrili starí rodičia. Uviedli, že sa v plnom rozsahu stotožňujú s odvolaním otca. Odvolanie podané otcom v prospech starých rodičov je dôkazom o vynikajúcom vzťahu medzi otcom a starými rodičmi založený na vzájomnej dôvere, rodinnej pohode a láske. Starí rodičia sú názoru ako otec, že prítomnosť matky pri styku otca alebo starých rodičov s maloletým nie je v záujme maloletého, pretože práve prítomnosť matky pri styku by mohla maloletého stresovať a vytvárať napätú atmosféru vzhľadom na neustále ataky matky smerujúce tak na osobu otca ako aj na osoby starých rodičov. Starí rodičia majú aj za to, že matka neprimeraným spôsobom zaťažuje maloletého do vzťahových záležitostí medzi ňou a nimi, otcom a ďalšími osobami. Podľa tvrdení matky si otec a starí rodičia mali pokaziť vzťah s maloletým, avšak tieto tvrdenia matka nepreukázala žiadnymi relevantnými dôkazmi. Starí rodičia sú názoru, že nenastala žiadna zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému a tiež neboli preukázané relevantné dôvody, pre ktoré malo byť starým rodičom naďalej upierané ich právo na kontakt s maloletým. Poukazujú tiež na skutočnosť, že maloletý bol najskôr v osobnej starostlivosti otca a následne v striedavej osobnej starostlivosti rodičov, ktorá fungovala vyše roka. Matka neustále súdu predkladá zvukové alebo zvukovoobrazové záznamy, pričom súd by mal v prvom rade posúdiť či tieto záznamy sú z hľadiska ochrany osobnosti otca i maloletého prípustné a zväžiť prípustnosť predložených dôkazných prostriedkov vzhľadom na § 187 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Starí rodičia tiež dávajú do pozornosti súdu skutočnosť, že matka dňa 21.11.2017 zanedbala starostlivosť o maloletého, tohto ponechala bez dozoru dospeléj osoby a ohrozila ho na živote a zdraví. Proti matke nie je ukončené ani trestné konanie vedené na Okresnom súde Partizánske spis. zn. 1T 25/2016, v ktorom je obvinená z trestného činu marenia spravodlivosti a zneužívania právomoci verejného činiteľa. Starí rodičia poukazujú na to, že neboli preukázané žiadne nedostatky v starostlivosti otca o syna či už zo strany kolízneho opatrovníka, detského lekára či predškolského zariadenia, ktoré by boli dôvodom na zmenu úpravy styku otca so synom t.j. na základe ktorej by mohlo dôjsť k zúženiu styku otca so synom za prítomnosti matky tak ako požaduje matka. Starí rodičia poukazujú na nález Ústavného súdu ČR I.ÚS 238/05 a I.ÚS 256/10. Starí rodičia sú si vedomí, že maloletý potrebuje pre svoj zdravý vývoj obidvoch rodičov a milujúcu rodinu a preto pokiaľ matka bude chcieť obnoviť ich spoločný rodinný vzťah, sú pripravení v záujme maloletého tiež tak urobiť. Podľa vyjadrení otca tento rešpektuje rolu matky v živote maloletého, vie že maloletý má rad obidvoch rodičov a má právo na rovnocenný, pravidelný, a rovnoprávny kontakt s obidvoma rodičmi. Navrhujú preto, aby odvolací súd odvolaniu otca vyhovel.

7. Starí rodičia doplnili odvolanie. Uviedli, že otec podal dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/72/2020-154 zo dňa 02.02.2021. Starí rodičia predkladajú súkromné znalecké posudky MUDr. Natálie Dimovej za účelom preukázania skutočnosti, že netrpia žiadnym duševným ochorením a sú schopní sa o maloletého postarať. Z predložených znaleckých posudkov č. 08/2021 zo dňa 10.06.2021 a č. 09/2021 zo dňa 11.06.2021 vypracovaných znalkyňou MUDr. Natáliou Dimovou z odboru psychiatria a detská psychiatria vyplýva, že starí rodičia netrpia žiadnou duševnou poruchou alebo inou chorobou, ktoré by mohli patogénne pôsobiť pri starostlivosti o maloletého, starí rodičia sú po psychickej a emocionálnej stránke dostatočne schopní zvládnuť návštevy maloletého a postarať sa o zabezpečenie potrieb. Starí rodičia tiež poukázali na vyjadrenie znalkyne, že ich morálne hodnoty a spoločenské začlenenie rodiny sú na veľmi dobrej úrovni, čo môže pozitívne vplývať na intelektový vývoj maloletého vnuka a emocionálne ho obohatiť. Starí rodičia majú za to, že je v záujme maloletého, aby súd nariadil navrhované neodkladné opatrenie.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniam a k ďalším doručeným podaniam podaným vo veci uviedla, že sa plne pridržiava svojho vyjadrenia k návrhu neodkladného opatrenia, ktoré adresovala prvoinštančnému súdu dňa 16.04.2021. Po oboznámení sa s obsahom predmetného návrhu a odvolaním uvádza, že ide o informácie, ktoré sa nezakladajú na pravde, sú v rozpore s realitou a sú skreslené. Veľkú časť tvrdení, sú skutočnosť, s ktorými sa v minulosti vysporiadali súdy vo veci č.k. 13P/211/2017. Skutočnosť, že sa starí rodičia s maloletým v minulosti stretávali je pravdou, avšak nestretávali sa tak, ako to tvrdia „takmer na dennej báze“. Starí rodičia žijú v D., stará matka ešte pracuje, stretávali sa prevažne s vnukom v čase keď otec mal súdom určený styk s maloletým. Následne vznikali situácie, keď si starí rodičia mocensky uzurpovali práva na maloletého, nevracali ho mne matke v čase určenom. V septembri 2020 matka začala u maloletého pozorovať prvé príznaky, ktoré sa odrazili na jeho zdravotnom stave až musela navštíviť očné lekárku, ktorá ich odkázala na detskú neurologičku. Práve v tomto čase sa odohrala situácia, pre ktorú odmietla odovzdať maloletého do domácnosti otca, nastal zo strany starých rodičov na matku obrovský útok. Maloletý odmieta starých rodičov, nechce sa s nimi stretávať, nechce s nimi ani telefonický kontakt. Vzhľadom k udalostiam, ktoré sa odohrali v posledných mesiacoch zo strany

starých rodičov je nepredstaviteľné a nerealizovateľné, aby maloletý bol týmto osobám odovzdaný na styk. Maloletý sa pri ich teatrálnych výstupoch pred obydľím doslova schovával na zemi, aby ho nevideli pri tom ako sa stará matka snažila vyšplhať na plot domu kde býva s deťmi, aby videla do obydľia. Krajský súd rozhodol, že nie je vhodné, aby boli starí rodičia ani len účastní pri styku otca a nie, aby mali sami určený styk. Je potrebné, aby si uvedomili, ako na nich maloletý veľmi negatívne reagoval, keď ich čakali na poliklinike po psychologickom vyšetrení. Vyhovenie návrhu by bolo len ďalším traumatizujúcim konaním pre maloletého, ktoré by ťažko znášal.

Otec maloletého je trestne stíhaný za násilnú trestnú činnosť so zbraňou pred maloletým dieťaťom, následne generálnym prokurátorom postavený mimo službu pre trestné stíhanie a viaceré závažné disciplinárne previnenia. Rozhodnutím súdu má minimalizovaný styk s maloletým, o ktorého momentálne už ani nemá záujem, nechodí za ním. A pokiaľ aj príde, opakovane mu matka ponúka možnosť, aby sa pokúsil ohlásiť syna, aby videl a počul, že naozaj sám maloletý syn za ním nechce ísť. Pokiaľ maloletého otec nemôže odovzdať starým rodičom, taký styk nemá pre otca význam. Rovnako má matka za osvedčené, že súčasná priateľka otca nerešpektovaním súdneho rozhodnutia (35. krát) prispieva k vzniku konfliktov a vyhrotenej situácie v domácnosti otca a starých rodičov a maloletý tejto napätej situácie nemôže byť účastný. Ako dôkaz predkladá aj videonahrávku, keď stará matka, otec maloletého a jeho súčasná priateľka matku dňa 19.04.2021 prenasledovali pred MŠ v N., keď išla maloletého vyzdvihnúť. Z predloženej nahrávky jednoznačne vidieť, že maloletý sa ich bojí, ich prítomnosť ho doslova traumatizuje a styk maloletého so starými rodičmi je nerealizovateľný. Ak by súd rozhodol a určil styk starým rodičom, maloletý by na styk nešiel, schovával by sa, spôsobovalo by mu to stres. Starí rodičia v žiadnom prípade neprihliadajú na prežívanie maloletého syna, domáhali by sa realizácie aj napriek jeho odmietavému postojovi voči ním, čo by bolo veľmi stresujúce, nehľadiac na to, že syn od septembra 2021 nastupuje na povinnú školskú dochádzku. Starí rodičia maloletého prenasledujú aj v predškolskom zariadení, čo maloletý znáša veľmi ťažko a má z toho stres a preto požiadala vedenie MŠ o správu, aby jednoznačne dali záväzné stanovisko ako reaguje maloletý na prítomnosť starých rodičov aj bez prítomnosti matky, nakoľko sa snažia prezentovať súdu, že matka maloletého negatívne ovplyvňuje.

Matka podala informáciu ohľadom situácie zo dňa 09.05.2021, kedy sa v dopoludňajších hodinách dopytovala otca, či príde za maloletým synom. Uviedol „Áno, kvôli malej I. hlavne, chce W. doniesť bábovku, ja by som to už nechal na odborníkov, ale prideme jasné, tešíme sa“. Otec prišiel s kočíkom v ktorom mal bábiku a túto doniesol synovi s tým, že to je malá I., kvôli ktorej prišiel, lebo ona chcela priniesť pre W. bábovku. Keď maloletý odmietal za otcom ísť a povedal mu, aby išiel preč, otec nechal bábiku matke, aby ju odovzdala maloletému a s prázdny kočíkom odišiel pešo domov. Následne sa matka z vyjadrenia otca dozvedela, že starí rodičia v tomto otca podporovali, asistovali mu. Podľa matky je bezpochyby jasné, že je potrebné zo strany kompetentných orgánov bezodkladne zasiahnuť. Je nemysliteľné, aby otec maloletého kočíkoval bábiku a s ňou prišiel na styk za maloletým a tomuto ju odovzdal, pritom starí rodičia ho v tomto podporujú a vytvárajú mu komparz. Predkladá k tomu fotografie. Matka tiež poukazuje, že stará matka spolu so otcom a starým otcom pred jej domom rozprávali o tom, že majú v úmysle (už aj vybratú nehnuteľnosť) kúpiť dom v Španielsku a presťahovať sa tam, teda žiť mimo územia SR, kde chcú zobrať maloletého, čím by došlo k únosu. Komunikáciu má zachytenú aj na videozázname, ktorý už predložila súdu ako dôkaz veci vedenej na tun. súde č.k. 11CoP/72/2020. Matka sa veľmi bojí o maloletého, stará matka je doslova šialená a podľa názoru matky trpí nejakou psychickou poruchou a stavia sa do role matky.

Matka dáva do pozornosti súdu uznesenie Okresný súd Trenčín č.k. 35P/13/2021 zo dňa 17.02.2021 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým zakázal matke (I. D., súčasnej priateľke otca maloletého) bez písomného súhlasu otca vycestovať s maloletým dieťaťom mimo územia Slovenskej republiky, a to až do právoplatnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej, nakoľko JUDr. D. na základe uvedených skutočností požiadala o vydanie neodkladného opatrenia, priložil nahrávku a súd mu vyhovel, nakoľko zvažil konanie za nebezpečné, premyslené a ľahko realizovateľné uvedenými osobami.

Pokiaľ ide o korektnosť starých rodičov, matka popisuje situáciu z roku 2015 počas dovolenky v Dudinciach, keď starí rodičia odmietli matke maloletého odovzdať, k maloletému sa dostala až po zavolaní polície. Medzičasom otec vymenil zámky na byte a matku aj s maloletými deťmi nechali týždeň bez obydľia a osobných vecí.

Matka citovala Čl. V Zákona o rodine.

Skutočnosť, že stará matka s nariadeným neodkladným opatrením Krajského súdu Trnava č.k. 11CoP/72/2020 nie je stotožnená a preto požaduje úpravu pomerov vo vzťahu k maloletému, podľa názoru matky nie je dôvodom pre úpravu pomerov vo vzťahu k starým rodičom, nakoľko takéto

rozhodnutie by marilo zmyslel a realizáciu rozhodnutia Krajského súdu Trnava a to aj vo vzťahu k styku otca s maloletým.

Styk maloletého s blízkymi osobami upravuje ustanovenie § 25 ods. 5 Zákona o rodine. Pomery v rodine otca a teda aj pomery na strane starých rodičov sú vážne narušené a vydanie rozhodnutia, ktorého sa domáhajú starí rodičia, by bolo nerealizovateľné na základe negatívneho postoja maloletého ku starým rodičom. Maloletý je na matku veľmi citovo naviazaný, také správanie akým sa prezentovali pred maloletým voči mne matke celú situáciu zhoršovalo až to vyústilo v to, že maloletý o nich hovorí v negatívach. Maloletý má 6 rokov, jasne vie prejaviť svoj názor. Samotný návrh je formulovaný v nepriateľskom ponímaní, v osočovaní osoby matky, čo je už samotným prejavom ich osobnostných profilov a postoju k matke. Starí rodičia v návrhu uvádzajú „po viacerých konzultáciách s odborníkmi, máme za to, že matka maloletého manipuluje a negatívnym spôsobom ovplyvňuje jeho psychický a fyzický vývin“. Matka má za to, že takéto správanie starých rodičov samé o sebe nie je v poriadku, aby matku neustále sponchyňovali a dokonca sa opierali o vymyslené konzultácie odborníkov, ktoré aj keby existovali, boli by to skreslené, jednostranne podané informácie. K významu znaleckých posudkov starých rodičov možno zo strany matky konštatovať, že tieto sú vytvorené „na mieru“, neodzrkadľujú realitu a nemajú žiadny význam vo vzťahu k prežívaniu maloletého. Čo sa týka „dôkazu“ e-mailovej komunikácie starých rodičov s referentkou kúpeľov v Dudinciach je smutné, že aj tu stará matka klamala a ohovárala matku pred cudzím človekom. Spájanie tejto veci s JUDr. D. považuje až za trápne a nehodné sa k tomu vôbec vyjadrovať.

Pokiaľ starí rodičia v návrhu uvádzajú, že nemajú vedomosť o konaní, ktorým by boli v minulosti akýmkoľvek spôsobom negatívne vplývali na maloletého, matka uvádza, že v spise je matkou uvádzaných a osvedčených mnoho udalostí, ktoré markantne negatívne vplývali na maloletého. To, že si starí rodičia neuvedomujú ich nevhodné a negatívne správanie, nasvedčuje práve skreslenému obrazu o realite ako sa majú vo vzťahu k maloletému správať. Starí rodičia žijú v skreslenom a nereálnom svete ak si myslia, že maloletý po tom všetkom, čo tu s nimi zažil za posledné mesiace tvrdia, že ich má rád, tak matka čestne prehlasuje, že nemá a doslova sa ich bojí, schovával sa, keď prišli pred dom pod stôl. Keď ich prenasledujú a prídu k ich domu uteká do vnútra, aby sa s nimi nemohol stretnúť. Aktuálne maloletý prejavuje svoj vzťah k otcovi a jeho rodičom vnútorne konfliktne, negatívne.

Úprava styku maloletého s navrhovateľmi, nie je v záujme maloletého a v žiadnom prípade by to nebolo na prospech po žiadnej stránke, tak citovej, rodinnej ani výchovnej. Matke nie je zrejmé, ako by starí rodičia s maloletým trávili čas, keď skoro rok s nimi odmieta stretnutie, za toto obdobie dieťa dospelo do iných fyzických aj mentálnych vývinov.

Starí rodičia opakujú svoje domnelé myšlienky, že maloletý je ovplyvňovaný zo strany matky a z tohto dôvodu odmieta styk so svojím otcom a s nimi, uniká podstata celého problému, na ktorý poukazuje od samého počiatku a to je osobnosť maloletého, jeho prejav vôle a s tým spojená disharmónia súvisiaca s náročnejším emočným zvládaním nátlakovej situácie zo strany starých rodičov a otca.

Matka má za to, že v danom prípade nebola splnená druhá hmotnoprávna podmienka úpravy styku maloletého s blízkymi osobami, a to je záujem maloletého dieťaťa, a preto žiada návrh starých rodičov zamietnuť ako nedôvodný.

K vyjadreniu doložila vyjadrenie Materskej školy N. zo dňa 28.06.2021, videonahrávku zo dňa 19.04.2021, fotografie SMS správy otca a fotografie otca s kočíkom.

9. Z vyjadrenia Materskej školy U. J., N. zo dňa 28.06.2021 k správaniu maloletého vydaného na žiadosť matky vyplýva, že dvakrát boli svedkami ako starí rodičia maloletého (navrhovatelia - pozn. súdu) prišli k areálu MŠ a snažili sa nadviazať s maloletým kontakt, najskôr oslovili učiteľky, aby maloletého zavolali na pozdravenie a krátky rozhovor, no ich pokus bol neúspešný, následne začali na maloletého pokrikovať, lákali ho na darčeky, maloletý odmietal v oboch prípadoch akýkoľvek kontakt, nechcel ich ani pozdraviť, skrýval sa za stromom, aby ho nevideli.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenými subjektmi - účastníkmi (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolaní (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok

nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné a napadnuté uznesenie je potrebné potvrdiť (§ 387 Civilného sporového poriadku).

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s prihliadnutím na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty starých rodičov a otca predostreté v odvolacom konaní a vyjadrenie matky, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne pokiaľ mal za dôvodné návrh starých rodičov neodkladným opatrením upraviť styk starých rodičov s maloletým zamietnuť.

12. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 324 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1). Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd (ods. 2). Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (ods. 3).

14. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V ods. 2 pod písm. a) až h) zákon iba demonštratívne vymenúva možné obsahy neodkladných opatrení.

15. Podľa § 326 Civilného sporového poriadku, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (ods. 1). K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (ods. 2).

16. Podľa § 328 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak súd nepostupoval podľa § 327 (teda neodmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahujúci predpísané náležitosti, alebo ako nezrozumiteľný alebo neurčitý), nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Podľa ods. 2 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu. Podľa ods. 3 uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je súd povinný písomne vyhotoviť a odoslať.

17. V zmysle § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

18. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

19. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

20. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

21. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

22. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

23. V zmysle § 25 ods. 5 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

24. Civilný mimosporový poriadok obsahuje vo svojej Tretej časti iba niektoré ustanovenia o neodkladných opatreniach, preto sa použijú aj na neodkladné opatrenia v nesporovom konaní všeobecné ustanovenia Civilného sporového poriadku o neodkladných opatreniach, ktorý vo svojom ustanovení § 325 ods. 2 obsahuje iba demonštratívny výpočet možných typov neodkladných opatrení. Vzhľadom na uvedené je teda možné nariadiť neodkladné opatrenie aj iného obsahu, ako vypočítava Civilný sporový poriadok, a teda aj iné neodkladné opatrenia ako výslovne upravuje Civilný mimosporový poriadok.

25. Neodkladné opatrenie možno nariadiť z dvoch dôvodov, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V zmysle ustanovenia § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku, potom ďalšími predpokladmi nariadenia neodkladného opatrenia sú osvedčenie dôvodnosti a trvania uplatneného nároku a preukázanie odôvodnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán, resp. účastníkov a bez nariadenia pojednávania, a to vzhľadom na charakter tohto procesného inštitútu.

26. Pritom platí, že v zmysle vyššie citovaných ustanovení Charty základných práv aj Dohovoru o právach dieťaťa, najlepší záujem dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri akomkoľvek rozhodovaní súdu vo veciach týkajúcich sa maloletých detí, teda i pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia, i keď to Civilný sporový poriadok už výslovne v § 324 a nasl. neuvádza.

27. Nariadením neodkladného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade podľa cit. § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyžaduje splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Takáto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej vyčkávanie až na prípadné konečné rozhodnutie (vydané po riadne vykonanom dokazovaní) nemusí byť únosným, pretože by zdržanie spôsobené potrebou zachovania všetkých (vč. procesných) postupov v konaní o veci mohlo viesť k ujme, ktorú by neskôr šlo len ťažko (ak vôbec) odvrátiť. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Tomuto cieľu je na jednej strane podriadená len obmedzená viazanosť súdu v konaniach návrhmi ich účastníkov (čo sa prejavuje v tom, že súd nemusí a často dosť dobre ani nemôže akceptovať

práve riešenie problému predostreté tým či oným účastníkom konania, ale je povinný sa v tomto smere riadiť výlučne záujmom dieťaťa), na druhej strane i postup pri dokazovaní v takýchto konaniach. Tu totiž súd na rozdiel od tzv. sporového konania (ktoré je ovládané zásadou zodpovednosti účastníkov za jeho výsledok a kde je tak v značnej miere na procesnej aktivite účastníkov, čo sa v konaní preukáže a s akým výsledkom následne konanie skončí) je povinný i bez návrhu vykonávať všetky dôkazy potrebné na riadne objasnenie skutkového stavu bez ohľadu na to, či ich účastníci navrhli alebo či v tomto smere ostali nečinnými. I v rámci konaní začiatelných aj bez návrhu (do ktorej skupiny patrí vo všeobecnosti skupina konaní vo veciach starostlivosti súdov o maloleté deti a špecificky aj konkrétne konanie) však okrem toho treba vidieť nezanedbateľné rozdiely medzi konaním vo veci a konaním o neodkladných opatreniach. Hoci v konaní o neodkladnom opatrení postačuje na vydanie rozhodnutia (na rozdiel od konania vo veci samej) i len osvedčenie skutočností preň významných (kým v konaní o veci je naopak potrebným preukázanie spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti), táto výhoda však má aj svoju druhú stranu, ktorou je relatívne zvýšená miera zodpovednosti navrhovateľa neodkladného opatrenia najmä za osvedčenie nevyhnutnosti navrhovanej dočasnej úpravy pomerov. Je to tak i preto, že už krátkosť zákonom ustanovenej lehoty na nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu účastníka (tu 30 dní od doručenia návrhu podľa § 328 ods. 2 Civilného sporového poriadku), prakticky vylučuje akékoľvek podstatnejšie vloženie sa súdu do problému než to, že sa overí spoľahlivosť navrhovateľom predložených podkladov a ich dostatočnosť pre navrhované riešenie. Tým sa práve konanie o neodkladnom opatrení vydávanom na návrh v konaniach zahájiteľných i bez návrhu líši nielen od konania vo veci (kde vykonávanie dokazovania súdom bez ohľadu na aktivitu účastníkov spravidla poskytuje dostatočný priestor pre zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností), ale aj od konania o prípadnom neodkladnom opatrení vydanom bez návrhu samotným súdom, v ktorom sa lehoty zhora neuplatnia.

28. Z dosiaľ osvedčeného ako to vyplýva z obsahu spisu, vyplýva, že výkon rodičovských práv a povinností k maloletému bol upravený rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/131/2019-188 z 15.02.2019, ktorým schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý W. zverený do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu pre maloletého W. sumou 300 eur mesačne, zároveň sa rodičia dohodli na stretávaní otca s mal. W. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. W. s výnimkou školských prázdnin a sviatkov v čase od štvrtka 16:30 hod. do piatku 07:00 hod. počas každého nepárneho týždňa v príslušnom kalendárnom roku, v čase od pondelka 16:30 hod. do utorka 07:00 hod. počas každého párneho týždňa v príslušnom kalendárnom roku, v čase od piatku 16:30 hod. do nedele 19:00 hod. počas každého párneho týždňa v príslušnom kalendárnom roku, tiež počas vianočných prázdnin, veľkonočných prázdnin, školských jarných prázdnin, letných prázdnin s tým, že miesto prevzatia a odovzdania maloletého je miesto bydliska matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.02.2019.

Dňa 30.10.2020 podala matka návrh na zmenu úpravy styku otca s maloletým a zároveň aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. O návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/151/2020-82 zo dňa 30.11.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/72/2020-154 zo dňa 02.02.2021 tak, že otec maloletého je oprávnený stýkať sa s maloletým W. každú stredu od 17.00 hod. do 18.00 hod. a každý páry týždeň v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 15.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky bez prítomnosti starých rodičov tak, že maloletého si prevezme v určenom čase v mieste bydliska matky a po skončení styku maloletého na rovnakom mieste matke odovzdá. Vo veci samej prebieha konanie.

Dňa 22.03.2021 podali predmetný návrh starí rodičia, ktorým sa po úprave domáhali nariadenia neodkladného opatrenia, na základe ktorého bude upravený ich styk s maloletým W. tak, že budú oprávnení sa s ním stýkať každý posledný víkend v kalendárnom mesiaci v čase od piatka od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti matky, každý páry kalendárny týždeň vo štvrtok od 16.00 hod. do 19.00 hod., bez prítomnosti matky s tým, že si maloletého v stanovenom čase prevezmú a po skončení styku ho odovzdajú v mieste bydliska matky. Návrh odôvodnili tým, že s maloletým boli v intenzívnom takmer každodennom kontakte, matka začala vytvárať konflikty a obštrukcie ako sa dozvedela o vážnej známosti otca, od októbra 2020 bez adekvátneho dôvodu nevideli maloletého, matka im bráni v akomkoľvek kontakte s maloletým. S maloletým majú vybudovaný krásny vzťah, matka nemala problém s tým, aby maloletý bol u nich kedykoľvek. Po vydaní neodkladného opatrenia vo veci vedenej na súde prvej inštancie sp. zn. 13P/211/2017 sa nemôžu s maloletým stretávať ani počas vyhradeného času na styk s otcom. Je daná nevyhnutnosť a naliehavosť potreby ochrany záujmov maloletého v zabezpečení budovania vzťahu starých rodičov s maloletým. K návrhu navrhovateľa doložili fotografie, venovania od C. Z. z roku 2014 a rozsiahlu komunikáciu s matkou maloletého od 11.09.2018 - 06.12.2020

(str. 25-68 spisu), nosič CD - videá, e-mailovú komunikáciu starej matky a referentky Kúpele Diamant Dudince.

Na žiadosť súdu prvej inštancie kolízny opatrovník prípisom z 24.03.2021 k veci uviedol, že dňa 24.03.2021 telefonicky kontaktovali matku, avšak bezúspešne. Následne matku písomne požiadali o vyjadrenie, ktorá uviedla, že sa k návrhu bližšie vyjadrí písomne na Okresný súd Piešťany po tom, ako bude s návrhom oboznámená. Z písomného vyjadrenia matky vyplynulo, že s návrhom starých rodičov nesúhlasí a to najmä s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu Trnava, podľa ktorého má otec upravený styk s mal. W. bez prítomnosti starých rodičov. Matka v závere svojho vyjadrenia uviedla, že návrh starých rodičov nie je v záujme mal. W.. Kolízny opatrovník sa priklonil k názoru, že nie je v záujme dieťaťa úplné prerušenie vzťahových väzieb so starými rodičmi, preto z dôvodu neod cudzenia sa odporučil súdu nariadením neodkladného opatrenia upraviť styk starých rodičov s mal. W. minimálne na jedenkrát v mesiaci po dobu troch hodín za prítomnosti matky, takéto riešenie nebude v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa.

29. Odvolací súd sa plne zhoduje s názorom súdu prvej inštancie vyslovenom v napadnutom rozhodnutí, že navrhovatelia neosvedčili naliehavosť a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov neodkladným opatrením, ktoré žiadali nariadiť, pokiaľ ide o úpravu styku navrhovateľov s maloletým. Je síce pravdou, že medzi maloletým a starými rodičmi boli v minulosti intenzívne a blízke vzťahy a niet pochybností o tom, že navrhovatelia si vytvorili k maloletému silné citové väzby a preto ťažko znášajú situáciu, že od októbra 2020 nemali s maloletým plnohodnotný kontakt. Na druhej strane je však potrebné uviesť, že nebolo osvedčené, že by matka bola zodpovedná za súčasný stav, keď maloletý s navrhovateľmi odmieta akýkoľvek kontakt. Príčiny tohto odmietavého postoja maloletého vo vzťahu k starým rodičom v súčasnosti nie sú súdu známe a nepochybne ich zistenie presahuje rámec konania o nariadení neodkladného opatrenia. Je nepochybné, že maloletý je súčasnou situáciou traumatizovaný, nerozumie správaniu starých rodičov a má obavy zo stretnutia s nimi. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej a preto súd prvej inštancie správne rozhodol na základe zistených skutočností. Účelom neodkladného opatrenia je len dočasná úprava pomerov účastníkov, ktorá zásadne prichádza do úvahy v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav akútneho či akútne hroziacich zásahov do práv či oprávnených záujmov účastníka domáhajúceho sa ochrany neodkladným opatrením, teda vtedy, ak by vyčkávanie na rozhodnutie vo veci samej (rozsudkom po riadne vykonanom dokazovaní) mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k predmetu konania, či inú ujmu na právach navrhovateľa neodkladného opatrenia, pri ktorých by samotné vedenie konania vo veci samej mohlo už stratiť zmysel, alebo je tu iná závažná príčina, pre ktorú sa javí nevyhnutným pomery určitým spôsobom stabilizovať už pred konečným rozhodnutím. Odvolací súd tak zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady citovaných procesných noriem na to, aby bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov dočasnou úpravou styku navrhovateľov s maloletým. Z návrhu navrhovateľov, ani z obsahu spisu, nemá odvolací súd (rovnako ako súd prvej inštancie) osvedčené, že by situácia vyžadovala vo vzťahu k maloletému okamžitý zásah súdu formou navrhovateľmi navrhovaného neodkladného opatrenia.

30. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritným záujmom (majúcim sa ochrániť) vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie, podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Súd prvej inštancie sa nesporne pri rozhodovaní riadil i záujmom maloletého a prihliadol naň, keď dospel k záveru, že ani záujem maloletého nariadením navrhovateľmi navrhovaného neodkladného opatrenia nevyžaduje. Správne preto súd prvej inštancie uviedol, že primárne je potrebné stabilizovať vzťah maloletého a otca a až následne bude do úvahy prichádzať záujem maloletého na pravidelnom styku s navrhovateľmi. Tak súd prvej inštancie, ako ani odvolací súd, v najmenšom nespochybňujú právo na styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Avšak až výsledky dokazovania v základnom konaní by boli spôsobilé k záveru, či je v záujme maloletého stýkať sa s navrhovateľmi, za predpokladu, že by navrhovatelia takýto návrh podali.

31. Je pritom pravdou a odvolací súd ani nepopiera, že v zmysle vyššie citovaných ustanovení Charty základných práv Európskej únie aj Dohovoru o právach dieťaťa najlepší záujem dieťaťa zostáva prvoradým hľadiskom pri akomkoľvek rozhodovaní súdu vo veciach týkajúcich sa maloletých detí, teda pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia i keď to Civilný sporový poriadok výslovne v ustanovení § 324 a nasl. neuvádza. Hoci súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia neodcitol znenie Čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a znenie Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach

dieťaťa, podľa obsahu odôvodnenia je zrejmé, že záujmom maloletého sa pri rozhodovaní nesporne riadil a prihliadal naň, avšak dospel k záveru, že ani záujem maloletého dieťaťa nariadenie navrhovateľmi navrhovaného neodkladného opatrenia (úpravou styku navrhovateľov s maloletým) nevyžaduje. Z doposiaľ osvedčeného totiž nevyplývajú skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver, že maloletý trpí absenciou stretnutí s navrhovateľmi a citovo stráda tak, že je naliehavo potrebné zabezpečiť jeho kontakt s navrhovateľmi formou neodkladného opatrenia. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade aktuálne, najmä na obsah doposiaľ osvedčeného, nie je opodstatneným vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

32. Starí rodičia v odvolaní vytýkali súdu prvej inštancie, že nezabezpečil prešetrenie pomerov starých rodičov príslušným štátnym orgánom, ktorú námietku odvolací súd považuje za nedôvodnú. Ako bolo už uvedené vyššie postup súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je limitovaný časom určeným na rozhodnutie, v ktorom súd nemôže zistiť všetky skutočnosti, navyše z obsahu spisu ani nevyplývalo, že by v domácnosti starých rodičov boli nedostatky, ktoré by boli prekážkou navrhovanej realizácie styku s maloletým a bolo by potrebné prešetriť u nich pomery.

33. Podľa názoru odvolacieho súdu ani odvolacia námietka zmätočnosti, nepreskúmateľnosti a neodôvodnenosti napadnutého rozhodnutia neobstojí. Napadnuté rozhodnutie spĺňa náležitosti § 220 ods. 2 - 4 v spojení s § 234 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí uviedol jasné a logické argumenty, ktoré sú navzájom konzistentné a neodporujú si, vysporiadal sa s relevantnými a rozhodujúcimi okolnosťami vzhľadom na predmet konania a uviedol jednoznačné právne závery.

34. S poukazom na vyššie uvedené okolnosti prípadu a zistené skutočnosti sa odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie vyslovenými v uznesení napadnutom odvolaniami a zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady citovaných procesných noriem na bezodkladnú úpravu pomerov účastníkov konania spočívajúcu v úprave styku navrhovateľov s maloletým. Bolo teda dôvodným návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

35. Tu je potrebné poukázať ešte i na to, ako už bolo konštatované zhora, že krátkosť zákonom ustanovenej lehoty na nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu účastníka prakticky vylučuje akékoľvek podstatnejšie vloženie sa súdu do problému než to, že sa overí spoľahlivosť navrhovateľmi neodkladného opatrenia predložených podkladov a ich dostatočnosť pre navrhované riešenie. Vyhodnotiac potom všetky relevantné listinné dôkazy a okolnosti daného prípadu, sledujúc pritom v prvom rade najlepší záujem maloletého, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vo výroku vecne správne potvrdil.

36. Pokiaľ ide o odvolanie otca obsahom ktorého bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o tomto rozhodol odvolací súd osobitným rozhodnutím.

37. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 57 Civilného mimosporového poriadku.

38. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je dovolanie prípustné (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).